

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

30.06.2004. godina
Beograd

Uv. 1417/06

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Vukicom Latinović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Ministarstva odbrane Srbije i Crne Gore pov. br. 261-3 od 03.06.2004. godine, u predmetu razrešenja od profesionalne vojne službe, u nejavnoj sednici veća održanoj 30.10.2007. godnine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem tužilac se razrešava od profesionalne vojne službe sa danom 30.06.2004. godine, iz razloga navedenih u obrazloženju rešenja.

Tužilac je Vrhovnom vojnom sudu podneo tužbu u kojoj osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog povrede pravila postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava. Navodi da mu je osporeno rešenje uručeno tek 08.07.2004. godine, posle određenog roka za prestanak profesionalne vojne službe i da nije doneta naredba nadležnog starešine o predaji dužnosti, pa predaje dužnosti nije ni bilo, što je protivno odredbi člana 113. stav 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije. Ističe da je i postupak prestanka profesionalne službe sproveden protivno odredbi člana 107. stav 2. navedenog Zakona, zbog čega je, takođe, pokrenuo upravni spor. Predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predložio je da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije, koji je 21.11.2006. godine preuzeo nerešene predmete Vrhovnog vojnog suda na osnovu odredbe člana 66. Ustavne povelje državne zajednice Srbija i Crna Gora, našao je:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa predmeta utvrđuje se da je naredbom ministra odbrane pod br.5-12 od 01.03.2004. godine, tužiocu prestala profesionalna vojna služba na osnovu člana 107. stav 2. Zakona o vojsci Jugoslavije, a osporenim rešenjem je razrešen profesionalne vojne službe, na osnovu člana 113. stav 2. i 4. navedenog Zakona. Tužilac je tužbom u upravnom sporu osporio zakonitost navedene naredbe, koja je presudom Vrhovnog suda Srbije Uv.1068/06 od 19.09.2007. godine, odbijena kao neosnovana.

Vrhovni sud Srbije nalazi da je osporeno rešenje na zakonu zasnovano i da je tuženi organ za svoju odluku dao razloge koje kao dovoljne prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga što je odredbom člana 113. stav 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije („Službeni list SRJ“ broj 43/94...3/02 i „ Službeni list SCG“ broj 7/05 i 44/05), propisano da lice za koje je donet akt o prestanku službe, a nalazi se na dužnosti, razrešava se od službe danom predaje dužnosti, a prema stavu 4. istog člana rok za razrešenje od službe ne može biti duži od 3 meseca od dana dostavljanja akta o prestanku službe.

Prema stanju u spisima predmeta naredba ministra - akt o prestanku službe, koja je doneta 01.03.2004. godine, tužiocu je dostavljena 28.04.2004. godine, a rešenje o razrešenju od službe je doneto 03.06.2004. godine, iz čega proizilazi da je tuženi organ prilikom donošenja osporenog rešenja pravilno primenio materijalno pravo.

Vrhovni sud Srbije je ocenio i ostale navode podnete tužbe, ali nalazi da isti ne dovode u sumnju zakonitost osporenog rešenja.

Iz napred iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu ove presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96).

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 30.10.2007. godine, Uv. 1417/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Vukica Latinović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS